

Τι γίνεται; Τι βλέπεις; Πού πάμε; Οι πρώτες λέξεις σε κάθε συνάντηση Ελλήνων συμπολιτών. Δείγμα της αγωνίας που μας συνέχει όλους μπροστά στη μαυρίλα του αύριο· στο ζόφο του άμεσου και του απώτερου μέλλοντος. Ερωτήσεις που αντιμετωπίσα πάλι προχτές. Κι άξαφνα άρχισαν να συρρέουν στο μυαλό μου χείμαρρος παραδοξολογιών. Αφετηρία ο κεντρικός τίτλος της ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ εκείνης της ημέρας: “Η σκιά του 2015 στη διαπραγμάτευση”. Αλληλουχία ιδεών· που διατυπώνονταν απερίσκεπτα· όπως έρχονταν· συνειρμικά: «Επανάληψη της τακτικής της διαπραγματεύσεως του πρώτου εξαμήνου της περσινής χρονιάς· η σκιά του 2015. Άρα τότε δεν ήταν πρωτοβουλία ή απειθαρχία του Βαρουφάκη. Προσχεδιασμένη από την κυβέρνηση· από τον πρωθυπουργό. Γι’ αυτό και επαναλαμβάνεται τώρα· παρόλο που ο Γιάννης ίπταται, πετάει σε μεγάλα ύψη. Πέρυσι η διαπραγμάτευση κατέληξε στην πανωλεθρία (όπως την ερμήνευσαν οι πολλοί) του τρίτου Μνημονίου· και σε νέες εκλογές. Προσχεδιασμένη, λοιπόν, όπως πέρυσι, και η φετινή διαπραγμάτευση (για την αξιολόγηση του τρίτου Μνημονίου). Άρα κάτι επιδιώκεται· κάποιος ανίερους σκοπός υποκρύπτεται.

»Παρατήρηση από την πρόσφατη έκθεση του Γραφείου Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή: “Παρά τη διαφανόμενη πρόθεση ολοκλήρωσης της διαπραγμάτευσης για την πρώτη αξιολόγηση, δεν πρέπει να μας διαφεύγει ότι η παράταση της διαπραγμάτευσης (που έπρεπε να είχε τελειώσει τον Οκτώβριο-Νοέμβριο 2015, σύμφωνα με το αρχικό χρονοδιάγραμμα) είχε σημαντικό κόστος. Έτεινε επίσης να παγιώσει την απαισιοδοξία, δημιουργώντας συνθήκες που αποτρέπουν τη βελτίωση των πραγμάτων αμέσως μετά την αξιολόγηση. Ως προς το κόστος της παρατεταμένης διαπραγμάτευσης, που μάλλον έχει υποτιμηθεί έναντι του ‘πολιτικού οφέλους’.”

»Δεν πρόκειται για υπαινιγμό. Σαφέστατος ο συλλογισμός: Αποτρέπεται η βελτίωση των πραγμάτων έναντι ‘πολιτικού οφέλους’. Αποτρέπεται η βελτίωση των οικονομικών δεδομένων έναντι υστερόβουλου συμφέροντος. Το οποίο ποιο μπορεί να είναι; Οι αποτρέποντες καταφανέστατοι· η κυβέρνηση. Επιδίωξη, η απαθλίωση της κοινωνίας; Άταγε της βλασφημίας! Έλα όμως που η μόνη εύλογη εξήγηση όλης αυτής της βαβούρας περί σκληρής, άτεγκτης διαπραγμάτευσης είναι ότι επιχειρείται να πεισθούν οι αφελείς και οι προΐδεασμένοι πως για τα καταστροφικά για το λαό επακόλουθα, μόνοι και αποκλειστικοί υπεύθυνοι φταίχτες είναι οι “Θεσμοί” τα Μνημόνια· το Δ.Ν.Τ.· οι άλλοι. Εν αντιθέσει, ο πρωθυπουργός –λέγεται– κάνει τα πάντα προς αποτροπή τους. Όλα παρουσιάζονται ανάποδα. Εζήτησε έκτακτη σύνοδο κορυφής· μολονότι γνώριζε καλύτερα από τον καθένα μας ότι θα την απέρριπταν. Όπως και έγινε. Παραπλάνηση ήταν το σκεπτικό του. Συνοπτικά, η υστερόβουλη κυβερνητική επιδίωξη –απλή σκέψη του κάθε πονηρεμένου– ήταν να περάσει στον λαό μήνυμα ότι η κυβέρνηση κατέβαλλε και καταβάλλει συνεχώς υπεράνθρωπες προσπάθειες για την ευπραγία του. Οι ξένοι όμως ματαιώνουν κάθε καλή εξέλιξη. Είναι υπαίτιοι για όλα!

»Μερικά πρόσφατα περιστατικά συνηγορούν υπέρ της πιο πάνω συλλογιστικής. Ο υπουργός Πολιτισμού κηρύσσει την υπό διαδικασία ιδιωτικοποίησης περιοχή Αφάντου της Ρόδου “αρχαιολογικών χώρων”. Όπερ σημαίνει ματαίωση της ιδιωτικοποίησης. Γροθιά στη μούρη των “Θεσμών”. Ικανοποίηση του χάσκοντος πλήθους· να παραβλέψει την ουσία.

»Άλλο: Η σιδηροδρομική συγκοινωνία με την Κεντρική Ευρώπη είναι μπλοκαρισμένη από ομάδες προσφύγων/μεταναστών (σαν στο σπίτι τους) για ενάμιση μήνα. Καμία ουσιώδης προσπάθεια να απελευθερωθεί. (Τα κλομπ, τα

δακρυγόνα, οι βόμβες κρότου-λάμψης είναι για τους ντόπιους ταραξίες). Προκαλείται μέγιστη ζημιά στις εξαγωγές και στη διαμετακόμιση γενικά εμπορευμάτων. Αύξηση των τιμών εισαγόμενων αγαθών, που αναγκαστικά διακινούνται από άλλες οδούς πιο πολυέξοδες. Πού το πάνε;

»Ο υπουργός Γιώργος Κατρούγκαλος δηλώνει κατά τον πιο επίσημο τρόπο στη Βουλή των Ελλήνων: “Είμαι ταξικός αποστάτης”. Το θεωρεί επιχείρημα υπέρ των απόψεών του; Άλλος θα ντρεπόταν. Τι βαθμολογία του βάνετε σε τάξη αμοραλισμού; Αριστούχος, φαντάζομαι!

»Η Κυβέρνησή μας, στη φάση που περνάμε, παίζει τον ρόλο της προσωρινής κυβερνήσεως Κερένσκυ. Καιροσκοπεύει. Η κοινοβουλευτική/ νομοθετική λειτουργία έχει σχεδόν καταργηθεί. Ως καλοί μαρξιστές /κομμουνιστές θα έχουν ασφαλώς διαβάσει το βιβλίο “Δέκα μέρες που ταρακούνησαν τον κόσμο” του Αμερικανού δημοσιογράφου John Reed. Είναι μαστ για κάθε συνεπή κομμουνιστή. (Στα τελευταία έξι χρόνια της κρίσεως έχουν κυκλοφορήσει τρεις τουλάχιστον [Red Marks, εκδ. Τ. Δρακόπουλου, Σύγχρονη Εποχή] νέες μεταφράσεις. Οι παλιές έχουν εξαντληθεί).

»Το τρίτο κεφάλαιο, με τον τίτλο “Στις παραμονές” [της επικρατήσεως], αρχίζει: “Στις σχέσεις μιας αδύναμης κυβέρνησης και ενός επαναστατημένου λαού έρχεται μια ώρα που η κάθε πράξη της εξουσίας εξοργίζει τις μάζες και κάθε άρνηση να δράσει διεγείρει την περιφρόνησή τους”. Και στην επόμενη σελίδα η κραυγή: “Πολίτες ξεσηκωθείτε! Η Ρωσία ξεπουλιέται. Σώστε την”. Ανάμεσα στις δύο αυτές αναγνωρίσεις κινείται ο πρωθυπουργός μας. Από τη μια μεριά να καλύπτει την αδυναμία της κυβερνήσεώς του. Από την άλλη, η πατρίδα ξεπουλιέται (Ρωτήστε τον Δρίτσα, τον Σπίρτζη, τον Σκουρλέτη)! Ξέρει λοιπόν τι πρέπει να πράξει για να αποφυγή την κατάληξη της κυβέρνησης Κερένσκυ. Είναι ο Τσίπρας; έχει καταλάβει τα Χειμερινά Ανάκτορα. Έδρα της μεταβατικής κυβέρνησης. Το πρόβλημά του είναι πως δεν διαθέτει εργάτες, στρατιώτες και μουζικούς (χωρικούς) σε επαναστατική διάθεση. Έχει όμως μάζες λαού σε απόγνωση. Μήπως (λέω, και τονίζω το μήπως) μας πάει προς Grexit; Grexit, για εδραίωση της κατάληψης των Ανακτόρων; Της εξουσίας;

»Κατατέθηκε στη Βουλή στις 30 Μαρτίου πρόταση συστάσεως Εξεταστικής Επιτροπής “για τη διερεύνηση των αιτιών επιβολής τραπεζικής αργίας και κεφαλαιακών περιορισμών, υπογραφής του 3^{ου} Μνημονίου και ανάγκης νέας ανακεφαλαιοποίησης των πιστωτικών ιδρυμάτων”. Ειδικότερα, ζητείται η Εξεταστική Επιτροπή να διερευνήσει τυχόν ύπαρξη “σχεδίου” εξόδου της χώρας από το ευρώ, έκδοση παράλληλου νομίσματος (Grexit δηλαδή), κουρέματος των ομολόγων που διακρατούσε η Ε.Κ.Τ. και εισβολής στο Νομισματοκοπείο! Ο υπουργός Οικονομικών το πρώτο οκτάμηνο του 2015 Γιάννης Βαρουφάκης έχει δηλώσει ότι είχε συσταθεί ομάδα για να μελετήσει σχέδιο (Β´) αντιμετώπισεως “εκπαραθύρωσης” από το ευρώ και έκδοσης νομίσματος. Εκπαραθύρωσης ή οργανωμένης αποχωρήσεως;»

Βρισκόμαστε μπροστά σε μια τέτοια κατάσταση. Πολλή πάλι κουβέντα για Grexit. Οπότε εύκολη η ανατροπή των πάντων. Η οικονομική απαθλίωση εύκολα μετατρέπεται σε κοινωνική εξαχρείωση. Και τότε όλα είναι δυνατά. Για κατάληψη της “κακόφημης” Βουλής έχει ήδη γίνει μία αυθόρμητη(!) δοκιμή.

29 Απριλίου 2016

Νικ. Λ. Γ. Λιναρδάτος